

Sygn. akt XVII AmE 160/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanego **T. M.**

o stwierdzenie nieważności decyzji

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 lutego 2018 r., znak:(...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 160/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 27 lutego 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1 i 2 oraz art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) w zw. Z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r. poz. 220, ze zm.) odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 kwietnia 2016 r. znak:(...) w przedmiocie rozstrzygnięcia wniosku T. M., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do obiektu położonego w miejscowości Z. przy ul. (...) przez (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., w której stwierdzono, że przedmiotowe wstrzymania na rzecz odbiorcy dostaw energii elektrycznej w dniach 1 lipca 2015 r. oraz 13 października 2015 r., były nieuzasadnione.

Od wyżej wymienionej decyzji złożyła spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zaskarżając ją w całości oraz wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 kwietnia 2016 r., znak: (...).

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił:

1) naruszenie art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) przez brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności bez uwzględnienia faktu, że (...) S.A. składała wnioski do (...) Sp. z o.o. w wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej wyłącznie do gospodarstwa domowego T. M. opisanego jako obiekt położony przy ul. (...) w miejscowości Z., a nie jak wskazano w decyzji do gospodarstwa domowego T. M., położonego przy ul. (...) w miejscowości Z. oraz brak zebrania całego niezbędnego do rozstrzygnięcia sprawy materiału,

2) naruszenie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. poprzez błędne przyjęcie, że nie zaistniały w sprawie okoliczności świadczą o wydaniu decyzji rozstrzygającej spór z rażącym naruszeniem przepisów, to jest w związku z naruszeniem art. 77 § 1 k.p.a.,

3) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, które miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, albowiem doprowadziło Prezesa URE do błędnego wniosku, że brak jest podstaw do uznania nieważności decyzji.

Odwołujący wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodów pominiętych przez Prezesa URE niezbędnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, tj. dowodu z dokumentacji (...) Sp. z o.o., o którą Prezes URE powinien się zwrócić do wymienionej spółki, a której to czynności zaniechał.

W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł m.in., że Prezes URE błędnie ocenił, że dwukrotne wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do punktu poboru Odbiorcy było nieuzasadnione, albowiem w jego ocenie nie był to błąd skarżącej, ponieważ do błędu doszło wskutek działania (...) i w konsekwencji błędnej identyfikacji punktu poboru (ul. (...), zamiast ul. (...)), popełnionego na etapie zawierania umowy sprzedaży energii.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych przez Prezesa URE w toku postępowania administracyjnego na okoliczność prawidłowości zaskarżonej decyzji,
3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes URE decyzją z dnia 20 kwietnia 2016 r. znak: (...) stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniach 1 lipca 2015 r. oraz 13 października 2015 r. do obiektu T. M. położonego w miejscowości Z. przy ul. (...) przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. na zlecenie (...) S.A. z siedzibą w P., były nieuzasadnione. /k. 158-162v akt adm./

W dniu 31 lipca 2017 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek (...) S.A. z siedzibą w P. o stwierdzenie nieważności ww. decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Przedsiębiorca zarzucił w powyższym wniosku, iż zaistniałe w sprawie okoliczności świadczą o wydaniu decyzji rozstrzygającej spór z rażącym naruszeniem przepisów, tj.: z naruszeniem 77 § 1 k.p.a., z uwagi na to, że wydano ją bez rozpatrzenia całości materiału dowodowego. Wskazał, że Prezes URE nie wziął pod uwagę, iż (...) S.A. składała wnioski do (...) Sp. z o.o. o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej wyłącznie do gospodarstwa domowego T. M., zdefiniowanego jako obiekt położony przy ul. (...) w miejscowości Z., a nie jak wskazano w decyzji do gospodarstwa domowego T. M., położonego przy ul. (...) w miejscowości Z.. /k. 1-3v akt adm./

W przedmiocie ukarania Przedsiębiorstwa energetycznego za nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej prowadzone jest odrębne postępowanie administracyjne na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 14 ustawy - Prawo energetyczne. /okoliczność przyznana przez pozwanego/

Powód nie zaskarżył decyzji z 20 kwietnia 2016 r. w zwykłym trybie odwoławczym. /okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o twierdzenia i dowody z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy podnieść, że w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, przedmiot tego postępowania został ograniczony wyłącznie do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy procesowej (B. A., Przedmiot postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, PiP 2001/8, s. 31; podobnie P. Daniel, Głosa do wyroku NSA z 7.05.2015 r., I OSK 2188/13, OwSS 2016/3, s. 108–113; por. też wyrok NSA z 22.01.2015 r., I OSK 1021/13, LEX nr 1655816). Z tego też względu w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej nie dokonuje się – jak w postępowaniu zwykłym – oceny przysługujących stronie uprawnień lub ciężących na niej zobowiązań, a ocenia się legalność decyzji wydanej w ww. postępowaniu zwykłym. Ocena dokonywana przez organ administracji dotyczy wyłącznie zbadania, czy kwestionowana wnioskiem nieważnościowym decyzja została dotknięta jedną z wad określonych w art. 156 § 1 k.p.a.

Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Powód w swoim wniosku o stwierdzenie nieważności wskazał, że Decyzja Prezesa URE z dnia 20.04.2016 r. została wydana w jego ocenie z naruszeniem art.77 § 1 k.p.a. bez rozpatrzenia całości materiału dowodowego tj. bez wzięcia pod uwagę, że powód składał wyłącznie wnioski do (...) Sp. z o.o. o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do gospodarstwa domowego T. M., położonego przy ul. (...) w miejscowości Z..

Jak wynika z uzasadnienia Decyzji Prezesa URE z dnia 20.04.2016 r. (k-158 akt admin.) , przy ustalaniu stanu faktycznego pozwany oparł się na treści zlecenia (...). Brak jest zatem podstaw do uznania, że przedmiotowy dokument nie został rozpatrzony. To, że Prezes URE z faktu że na zleceniu tym widnieje adres ul. (...) w miejscowości Z. nie wywiódł oczekiwanych przez powoda skutków prawnych nie oznacza, że dowód ten nie został rozpatrzony. Przeciwnie treść uzasadnienia nie pozostawia wątpliwości, że dowód ten był rozpatrywany. Zarzut naruszenia art.77 § 1 k.p.a. jest zatem bezzasadny.

Należy zważyć ponadto, że z uzasadnienia odwołania wynika, że w istocie powód kwestionuje ocenę materiału dowodowego dokonaną w Decyzji Prezesa URE z dnia 20.04.2016 r. Sąd Okręgowy podziela stanowisko zajęte w wyroku WSA w Warszawie z 7.09.2016 r., VII SA/Wa 2224/15 (LEX nr 2138062) zgodnie z którym zastosowania sankcji nieważności nie można wyprowadzić z odmiennej oceny mocy dowodowej, na której organy orzekające w sprawie oparły ustalenia stanu faktycznego.

Naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności przepisów regulujących postępowanie dowodowe, które uzasadniałoby stwierdzenie nieważności decyzji, można uznać jedynie wydanie decyzji bez uprzedniego przeprowadzenia jakichkolwiek dowodów niezbędnych dla wyjaśnienia istoty sprawy czy też wydanie decyzji bez przeprowadzenia dowodów obligatoryjnych w danej sprawie (por. wyrok WSA w Gdańsku z 13.02.2013 r., II SA/Gd 694/12, LEX nr 1285281) . Pogląd powyższy podzielany jest również przez doktrynę (por. Jaśkowska M., Wilbrandt-Gotowicz M., Wróbel A. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz).

W świetle powyższego za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

Zważyć również należało, że wbrew wywodom powoda, w Decyzji Prezesa URE z dnia 20.04.2016 r. wskazany został adres nieruchomości , położonej przy ul. (...) w miejscowości Z.. Adres przy ul. (...) nie widnieje w ewidencji ulic i adresów Gminy Z., a zatem posługiwanie się nim w umowie i w zleceniu (...) ma charakter oczywistej omyłki. Ponieważ

zamiar stron w obydwu przypadkach nie budzi wątpliwości, omyłka ta nie ma znaczenia przy ocenie stanu faktycznego (art. 65 k.c.).

Mając powyższe na względzie, odwołanie należało oddalić jako bezzasadne (art.479⁵³ 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosowanie do wyniku sporu zasądzając na rzecz pozwanego koszty z astępstwa procesowego według norm przepisanych (art.98 § 1 k.p.c.)